

1,46 m széles ajtó bontakozott ki. Sárgás színű, kavicsos sóderrel kevert, bazalttörmelékes betöltése arra utal, hogy az ajtót folyamatosan használták, nem falazták be. Külső frontját a VII. szelvényel kutattuk meg; az ajtó D-i oldalán in situ előkerült élszedett szárkövek, valamint számos további ledőlt szemöldök- és keretkő azt bizonyítja, hogy az ajtó külső oldala keretelt volt. Az ajtó belső oldalán többszörösen megújított küszöbkiképzést figyeltünk meg.

Munkatárs: Simmer Livia.

VÁNDOR LÁSZLÓ

576. Zalavár határa

(Zala megye) Rő

2010 februárjában terepbejárást végeztünk Sármellék és Zalavár külterületén, a volt szovjet katonai repülőtér területén és környezetében a tervezett kármentesítést megelőző hatástanulmány részeként. A bozóttal sűrűn benőtt, részben beépített repülőtér területén viszonylag kevés lehetőségünk nyílt a vizsgálódásra, de végigjártuk a repülőtér határain lévő szántott területet is.

Zalavár területén az egykori katonai terület bejárásakor sikerült azonosítanunk a repülőtér golyófogóját is, ennek segítségével el tudtuk végezni a *Repülőtér (KÖH 11402)* lelőhely kiterjedésének pontosítását. A repülőtértől Ny-ra, a Zala-völgy felé lejtő domboldal teraszosan kiemelkedő részén 6–8 db római kerámiát találtunk: *Ürmöspuszta (KÖH 12523)*.

STIBRÁNYI MÁTÉ

577. Záhony, Vasútállomástól délre

(KÖH 57523)

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) B, Á

Záhony térség belső közúti infrastruktúrája összehangolt fejlesztésének beruházásai tették szükségessé a lelőhely megelőző feltárását. A lelőhely Záhony város határától D-re egy kisebb kiemelkedésen található. A Tisza a területtől nem messze fordul meg, a szabályozás előtt az ásatás területe valószínűleg a folyó árterébe esett. A korábbi útépítések során a lelőhely sérült. Az ásatást 2010. június 14. és augusztus 6. között végeztük, összesen 6638 m²-t tártunk fel.

A legkorábbi időszak a *bronzkori Gáva-kultúrába* sorolható, az ide tartozó objektumok az ásatás teljes területén megtalálhatók. Többségük telepjelenségként értelmezhető, de egy temetkezést is feltártunk. Egy négyszögletes gödörben könnyen málló patics volt, valószínűleg egy leégett ház omladéka. A gödrök több esetben nagy mennyiségű kerámiát tartalmaztak, szürkés-feketés színűek, több esetben kannelúrás díszítés figyelhető meg rajtuk. A sírban a halottat zsugorított pozícióban helyezték a sírgödörbe, a csekély számú melléklet alapján (egy darab bronz fülbevaló) bronzkorra keltezhető.

Az ásatás Ny-i végében egy kisebb gödörből lassúkorongolt, hullámvonal-köteggel díszített kerámia került elő. Bár térben és időben tág körben terjedt el ez a fajta kerámiatípus, a kora *Árpád-korra* keltezhető. A datálást nehezíti, hogy ebből a korszakból más leletanyag nem ismert a lelőhelyről, így csak egy későbbi, a környéken végzett ásatás segítségével határozhatjuk meg pontosan a lelőhely pontos korát.

A leletanyag a nyíregyházi Jósa András Múzeumba kerül elhelyezésre.

Munkatársak: Kriveczky Béla régész, Szász Csaba, Krizsanovszki Máté, Ligeti Gábor technikusok.

KISS CSABA KÁLMÁN

578. Zákányszék, Tar-dűlő

(KÖH 46213)

(Csongrád megye) Sza, Kö

2010. március 3-án megelőző feltárást végeztünk a lelőhelyen. Az ÉNy–DK tengelyű szelvény hosszúsága 10, szélessége 9 m volt. A rendkívül nehéz időjárási körülmények (hóolvadás, esőzés) között végzett feltárás során 3 objektum került elő. Két gödör a belőle előkerült leletanyag alapján a középkorra keltezhető. A harmadik objektum egy a szarmata korra datálható, D–É tájolású csontvázas sír volt, melyet még a szarmata korban kiraboltak.

PALUCH TIBOR

579. Zákányszék határa

(Csongrád megye) Sza, A, Á, Kö

A Mórahalom és Zákányszék települések szennyvízhálózatának fejlesztése beruházás kapcsán 2010. augusztus 30. és szeptember 8. között végeztünk terepbejárást. A vizsgálat tárgya a Zákányszék DK-i részén tervezett átemelőtől induló és a Mórahalmon már meglévő szennyvíztelepig tartó mintegy 9,7 km hosszúságú nyomvonal volt. Ez csaknem teljes egészében külterületen található, leszámítva a zákányszéki átemelőhöz vezető mintegy 500 m-es belterületi szakaszt. A 20–20 m szélességben vizsgált nyomvonalnak mindössze 18–20%-a bizonyult bejárásra alkalmasnak.

A munka során egy korábban már ismert lelőhelyet érintettünk (*Halászká-dűlő XIX.*, KÖH 46214), melynek kiterjedését módosítottuk, területén szarmata kori leletanyagot gyűjtöttünk. Emellett 4 új területen felszíni telepnyomot lokalizáltunk: *Mórahalmi határút III.* (KÖH 75109), *Jámborkai csatornától D-re* (KÖH 75111), *Jámborka* (KÖH 75113), *Frank-tanyától K-re* (KÖH 75115). Ezek – a gyűjtött kerámiaanyag alapján – Árpád-kori; avar, Árpád-kori; középkori, ill. Árpád-kori–középkori lelőhelyek.

Munkatársak: Bárdos Nándor, Kovács Sándor, Németh Dániel, Szabados György technikusok.

PARDITKA GYÖRGYI